

A színekdochikus logikának ez a kritikája azonban nem csak a modernitáshoz fűződő ellentmondásos viszonyát érinti a szövegeknek, de a rá irányuló figyelem természetét is. Hiszen az elemzés maga az írások nagy számára való tekintettel is kénytelen beszédes, önmagán túlmutató jelentőségű részleteket keresni, hogy majd épp az írások tanúsága miatt vessen számot saját megismerésének korlátaival is, hiszen mint ahogy a városból kimetszett képek lehetnek önkényesek, úgy lehet, hogy a jellemzőnek talált szövegrészek kiválasztása is önkényes volt. Ha így van azonban, akkor el kell ismernünk, hogy a *Pesti utca* képes volt olyan kiismerhetetlenül – tehát „valódi” fikcióként – működni, mintha „valódi” város lenne maga is.

